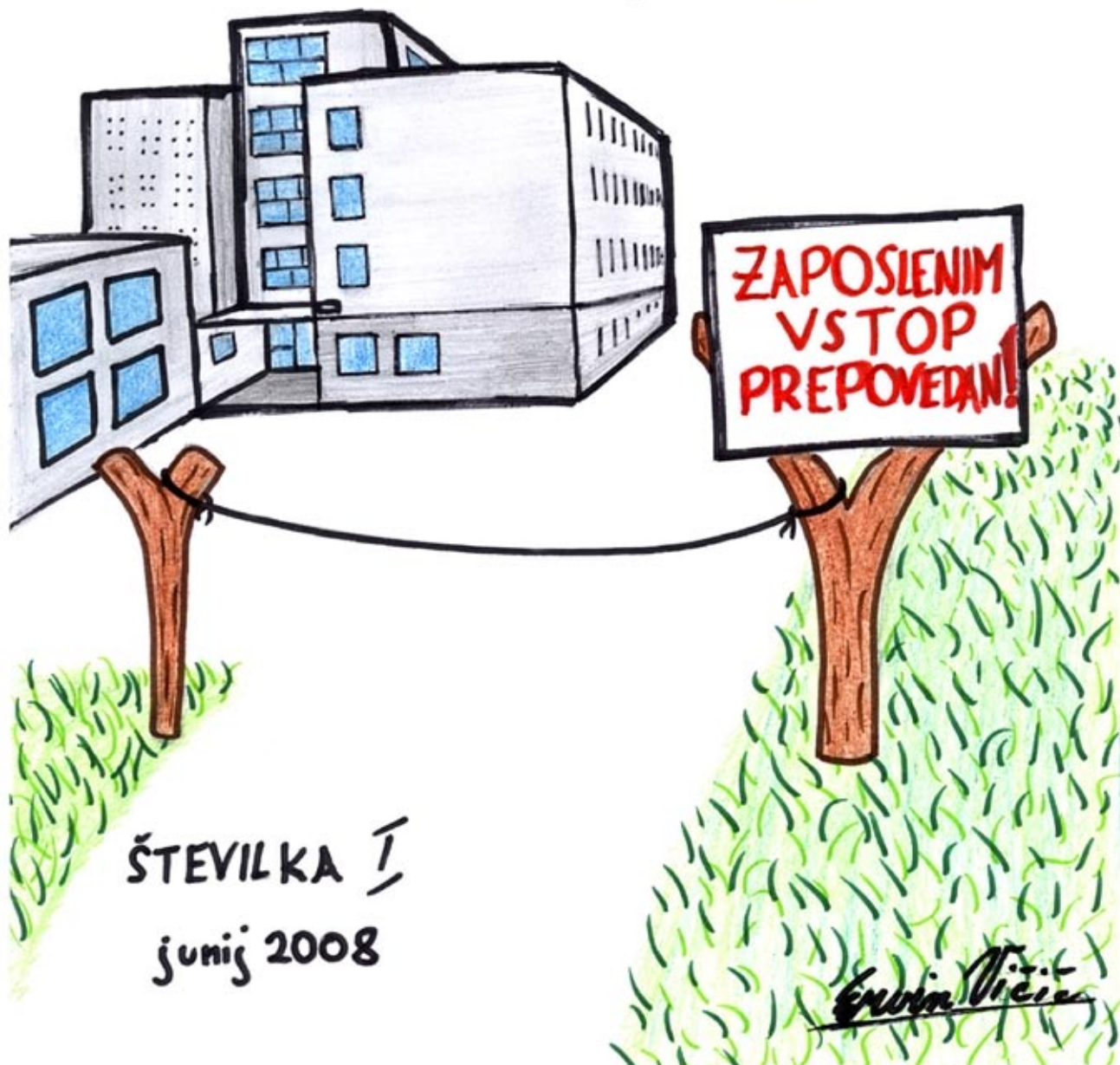

BRINJE

GLASILO OŠ DRAGOTINA KETTEJA
ILIRSKA BISTRICA

ŠTEVILKA I

junij 2008

Ervin Tičič

Uvodnik

Še eno šolsko leto je pri kraju. Bilo je pestro, zanimivo, včasih mučno, včasih bučno ... Nekateri ste o njem pisali, nekateri ste dogodke ujeli v fotografski objektiv (svoje prispevke najdete v prvem delu Brinja), drugi pa ste se dogajanju samo prepustili. Škoda, toliko lepega se je zgodilo, pa bo v pozabo utonilo.

V drugem delu glasila objavljamo nekaj literarnih prispevkov, nastalih pri in ob pouku. Koliko podobnih pa leži kje med listi zvezkov in knjig! Kdo jih bo odkril in dal na plan? Drugo leto bo drugače, kajne?

Prijetnih doživetij polne počitnice!

Urednica

BRINJE,

glasilo OŠ Dragotina Ketteja, Ilirska Bistrica

Šol. leto 2007/2008, št. 1

Naslovnica: Ervin Vičič, učenec iz 9. b

Uredila in lektorirala: Dragica Štemberger Maljavac

Računalniška priprava: Branko Zidarič

Ilirska Bistrica, junij 2008

Vsebina

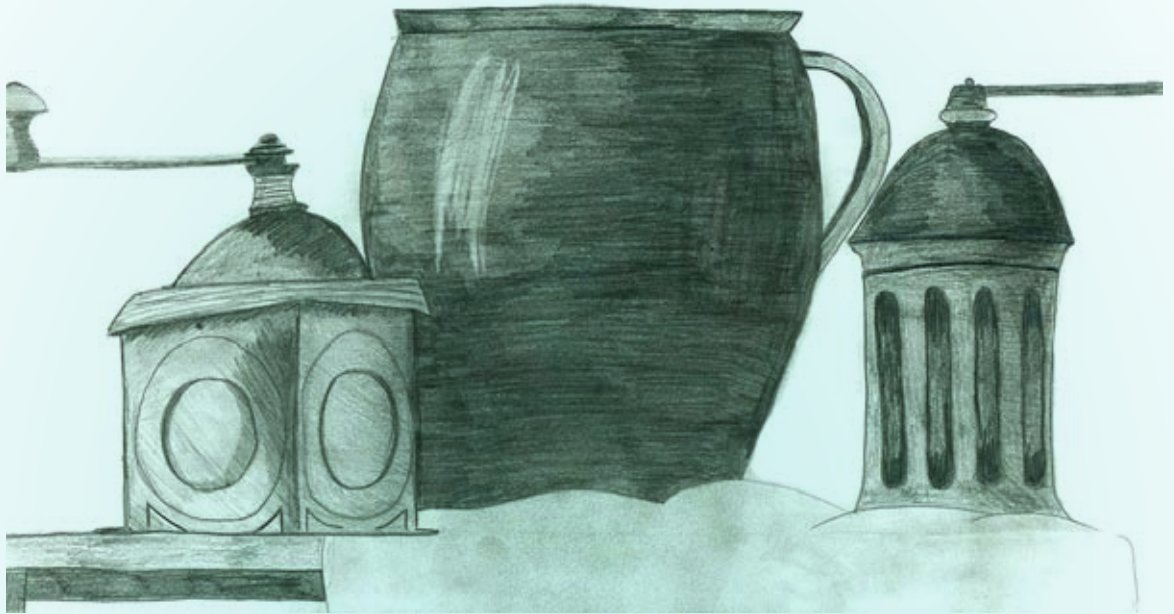
4 Kaj se je dogajalo - kaj se je zgodilo

- 5 Letos so se nam pridružili
- 6 Prvi šolski dan
- 7 Malo za šalo in veliko zares
- 7 Pri čistilni napravi
- 8 Ekskurzija v primorski svet
- 10 Teden vseživljenjskega učenja
- 12 Parkeljni v Planici
- 13 Blazno, resno, slavno
- 14 Kulturni in tehniški dan v Ljubljani
- 15 Dejavnosti EKO šole
- 16 Ekološko osveščeni šestošolci
- 16 Mreža kraških šol
- 17 S Piko Nogavico na Golico, nato pa še v Ljubljano
- 18 Kaj jih moti, kaj bi spremenili
- 19 Cenite slovenščino, mi je nismo smeli uporabljati
- 20 Tea party (Čajanka)
- 21 Sedmošolci v ČŠOD Bohinj
- 22 Zaključna prireditev učencev 1. in 2. triletja
- 22 Otrok - policist za en dan
- 23 Letos nas zapuščajo
- 24 Nekaj fotografskih utrinkov z letošnje vate

25 Literarni poganjki

- 26 Hrošček Rogi
- 27 Zmaj najde diamant
- 31 Pedenjped, vladar snega
- 31 Zajec in prašič
- 32 Mali velikan
- 33 Uganke iz 3. b
- 33 Na Mašunu
- 34 Uganka
- 35 Hura, gremo plavat!
- 36 Pesmi
- 36 Rime iz 6. a
- 38 Burja
- 39 Naj me pesem predstavi
- 41 Pomlad
- 42 Vlak
- 44 Z vlakom v Ljubljano
- 44 Moja psička Stella
- 45 O ljubezni, večno neizpeti temi
- 51 Razlagalne pripovedke
- 53 Likovne pesmi
- 54 Kuhar'ca Marjana
- 54 Ta mokri dan ali racman se ženi
- 55 Božanske sanje
- 56 Bo spraševala?
- 56 Kotiček za šale

Kaj se je dogajalo - kaj se je zgodilo

Letos so se nam pridružili

V 1. a razred:

Gašper Ambrožič,
Jaka Blokar, Miha Dovgan,
Daša Đukić Maljevac,
Elma Kamberovska,
Nina Kovačič, Jurij Krebelj,
Lara Krebelj, Tjaša Ličof,
Tomaž Maljavac,
Nina Pavlovič, Aljaž Počkaj,
Zala Reberc, Tina Rojc,
Djellzon Sopa, Lea Šalamon,
Špela Ujčič, Mia Valenčič

V 1. b razred:

Mia Ban, Sara Batista, Rok Čekada, Eva Česnik, Blaž Frank,
Nejc Frank, Žan Jenko, Gašper Malečkar, Nejc Malečkar,
Špela Memon, Matej Pugelj, Aleks Ronzullo, Manca Šircelj,
Neža Škrli, Noemi Tomšič, Klavdija Ujčič

Prvi šolski dan

Želje vseh učencev, da bi počitnice trajale večno, se končajo s prvim šolskim dnem. V šolo smo prišli zdravi, veseli in željni znanj. Vstopili smo v razred in najprej prisluhnili naši himni. Nato smo si pripovedovali o

dogodivščinah, ki so se nam pripetile med počitnicami. Učiteljica nam je dala nekaj napotkov, da se bomo med delom pri pouku bolje počutili. Domov smo odšli veseli in polni pričakovanj.

Tadeja Ivančič, 5. a

Malo za šalo in veliko zares

Ali uganete, kam se je večina naših učencev na prvi šolski dan najprej napotila?

Res ne veste? Ja, na stranišče vendar. Ne ne, saj ni bilo vrst in čakalne dobe ali kake viroze, vsi so si le želeli ogledati nove sanitarne prostore, ki jih je šola pridobila v poletnih mesecih (revica si ni mogla privoščiti počitnic).

Pri čistilni napravi

V petek, 14. septembra 2007, smo se šestošolci ob 8. uri odpravili na športni dan k čistilni napravi. Ko smo prispeli, smo pomalicali, potem pa smo se igrali. Fantje so brcali žogo, dekleta pa smo se lovila in fantom poskušala vzeti žogo. Po končani igri nam je gospod Simonič razložil, kako prečistijo umazano vodo, ki priteče iz bistriške kanalizacije. Še nekaj časa smo se zadržali tam, potem pa smo se odpravili proti šoli.

Med potjo smo videli veliko psov, našli smo žogico, ki smo jo brcali sem ter tja, in se poslavljali od sošolcev, ki so med potjo šli mimo svojih domov.

Ilirijana Kuliqi, 6. a

Ekskurzija v primorski svet

V soboto, 6. oktobra 2007, smo se učenci izbirnih predmetov turistična vzgoja (TVZ) in življenje človeka na Zemlji (ŽČZ) skupaj odpravili na ekskurzijo. Obiskali smo Aerodrom Portorož - Letališče Sečovlje, solinarski muzej, Piran in Hrastovlje.

Na avtobusu so učenci ŽČZ predstavili skoraj vse o Sredozemlju: sredozemsko rastje, morje, prst, oljarstvo, solinarstvo, ribolov ...

Najprej smo obiskali Aerodrom Portorož, zatem solinarski muzej, sledil je obisk Pirana in na koncu še znamenita cerkev v Hrastovljah.

Aerodrom Portortorož, mednarodno letališče

Ko smo hiteli v stavbo aerodroma, smo šli mimo spomenika Josipu Križaju. Po letališču nas je vodila Sara Radojkovič, zemeljska stevardesa, ki običajno skrbi za potnike in njihovo prtljago. Najprej nam je povedala nekaj osnovnih informacij o Aerodromu Portorož. Največ turistov prihaja iz Avstrije, Nemčije in Italije. Največ letal pristane ob vikendih in praznikih v času od marca do septembra. Pristajalna steza je dolga 1200 m, na njej lahko pristajajo največ 40-sedežna letela. Prvi pristanek letala so zabeležili leta

1963. Letališče Portorož ima vse, kar mora sodobno letališče imeti: letalski šoli, možnost panoramskih poletov, možnost rezervacije hotela na recepciji, kontrolo letenja, meteorološko postajo, gasilsko vozilo ...

Solinarski muzej

Po malici smo se kar peš odpravili proti muzeju. Šli smo po potki, zgrajeni na nasipu med solinami in reko Dragonjo. Občudovali smo raznovrstne živali in rastline. Izvedeli smo veliko zanimivih stvari. Vodič je podrobno predstavil soline. Ogledali smo si muzej. V njem je veliko čudovitih starih stvari. Nekaj sem jih fotografirala, nekaj pa omenila spodaj. Sedaj vem, kako težko je bilo delo v solinah. A solinarjem se je trud poplačal, saj je bila sol dragocena. Pravili so ji tudi belo zlato. Kar spomnite se na povest o Martinu Krpanu! Med drugim smo v muzeju videli naslednje predmete: **taperine** - posebne cokle za hojo po petoli, da se ne uniči; **zaro** - posodo za vodo; **trabakulo** - ladjo za prevoz soli in trgovanje z njo.

Piran

Ogledali smo si tudi starodavno mesto Piran. Žal je začelo deževati, zato si nismo ogledali celega, kot je bilo načrtovano. Videli smo le toliko, kolikor nam je vreme dovolilo, in sicer Tartinijev trg z okolico.

Hrastovlje

Bili smo v cerkvi v Hrastovljah in videli znameniti *mrtvaški ples*, križev pot, stvarjenje in druge freske. Cerkev je obzidana še iz časov turških vpadov. Vanjo so se kmetje s svojimi družinami, svojim imetjem in živino skrili. Obzidana je bila tudi zaradi zlatih kipcev in drugih dragocenosti, ki so bile v njej shranjene. Tretji razlog, zakaj so obzidali prav cerkev, je, da so Turki uničili čisto vse, a njihov cilj je bila cerkev, saj so kristjane imeli za krivoverce.

Bilo je zeloooo zanimivo! Upam, da bosta učiteljici organizirali še kakšno podobno ekskurzijo.

Sandra Palcich, 8. a

Teden vseživljenjskega učenja

Naša šola je že 4. leto vključena v aktivnosti ob tednu vseživljenjskega učenja (TVU). Naše aktivnosti so se letos navezovale na Evropsko leto enakih možnosti za vse. Rdeča nit le-teh pa je bilo raziskovanje možnosti v izobraževanju. Tim strokovnih delavcev, ki je snoval najrazličnejše dejavnosti, se je še posebej trudil za celostno (notranje povezano) podobo TVU. Za izvedbo je navdušil učence vseh starosti, ki so s svojimi zamislimi sooblikovali naš šolski vsakdan v oktobru.

Izobraževalne možnosti smo raziskovali po načelu od bližnjega k daljnemu. Ugotavljali smo razlike glede vključenosti v organizirano preživljanje prostega časa med mestnimi in vaškimi otroki (dejavnosti, ki jih organizira šola in zunanje institucije). Devetošolci so izpolnjevali anketo o izbiri srednje šole »med željami in možnostmi«. V projekt smo vključili tudi učence tujce, saj nas je zanimal njihov pogled na možnosti v izobraževanju. Ob tem se nam je zdelo vredno spoznati tudi njihov jezik in kulturo. Naša nekdanja učenka, Urška Perenič,

ki je bila poleti v Angoli, pa je otrokom predstavila, kakšne možnosti izobraževanja imajo tamkajšnji otroci.

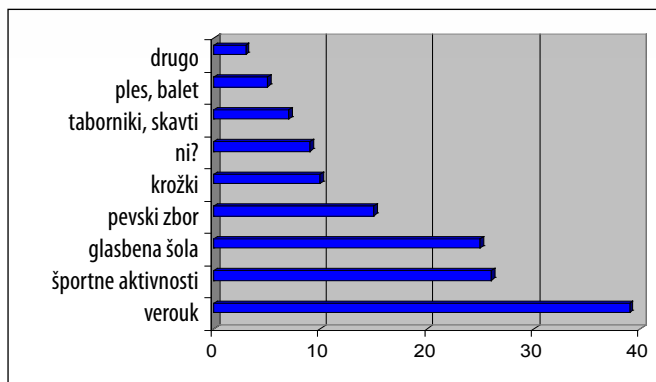
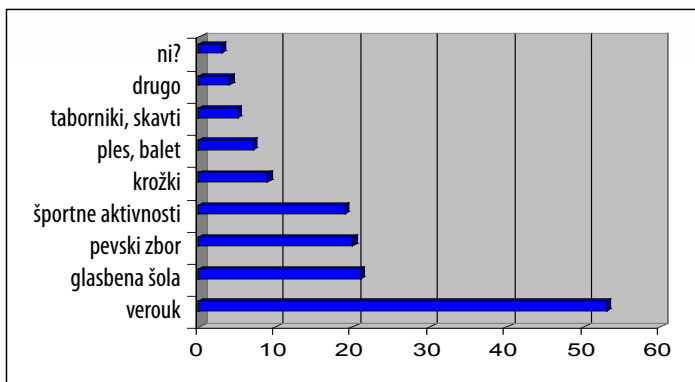
S takšnim konceptom smo uspeli povezati več projektov, v katere je šola vključena: medkulturno sodelovanje, inovacijski projekt Učenci tujci, otroški parlament – zabava in prosti čas mladih. V prispevku omenjamo le nekaj najpomembnejših ugotovitev. V interesne dejavnosti v organizaciji šole je bilo v lanskem šolskem letu vključenih 55 % mestnih ter 45 % vaških otrok. Med najbolj obiskanimi so bili Ketteja bralna značka,

otroški pevski zbor, knjigobube in literarno ustvarjanje. Pri dejavnostih, ki so potekale takoj po pouku, je bil delež vaških in mestnih otrok izenačen, medtem ko so popoldanske aktivnosti obiskovali zlasti Bistričani.

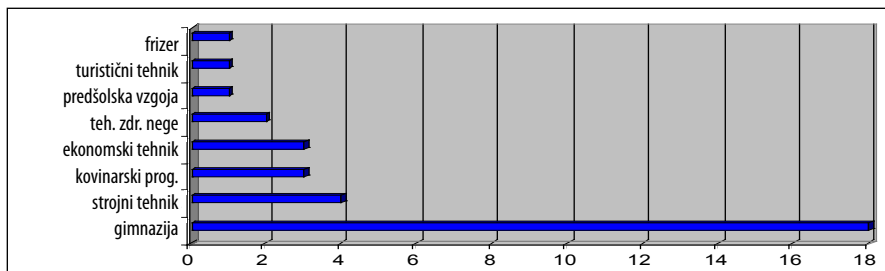
Učenci 2. in 3. triletja so s pomočjo vprašalnika razmišljali o možnostih kulturno-umetniškega udejstvovanja in organiziranega preživljanja prostega časa v našem kraju. Primerjali so možnosti vaških in mestnih otrok. In kaj so ugotovili?

Vaški otroci najpogosteje obiskujejo verouk, glasbeno šolo, pevski zbor in športne aktivnosti. Tudi v Ilirski Bistrici obiskuje veliko otrok verouk, vendar manj kot na vasi. Na drugem mestu so različne športne aktivnosti, sledi glasbena šola, pevski zbor ter različni krožki. Več je mestnih otrok, ki niso vključeni v nobeno dejavnost. Ponudba dejavnosti se tako vaškim kot tudi mestnim otrokom zdi dovolj široka.

Oboji bi si želeli še več športnih aktivnosti, a je v popoldanskem času prisoten problem prevoza;

Graf 1 prikazuje vključenost vaških otrok, graf 2 pa vključenost mestnih otrok v različne dejavnosti.

Vpis v srednje šole - izbrani programi

poudarjajo potrebo po bazenu in opozarjajo na previsoke cene plesnih šol.

Še posebej mlajši učenci bi želeli obiskovati računalniški krožek. Devetošolci so se v okviru poklicne orientacije spraševali, kakšne so njihove možnosti za nadaljevanje izobraževalne poti. Izmed množice srednješolskih programov so izbrali le 8 različnih. 4 učenci se nameravajo vpisati v 3-letne programe, vsi ostali pa bodo obiskovali 4-letne srednje šole. Med njimi bo kar 18 gimnazijcev.

Večina bodočih dijakov bo živela doma, le 7 jih namerava stanovati v dijaškem domu. Devetošolci se sprašujejo, kakšen bi bil izbor, če ne bi živeli na obrobju Slovenije. Bi bil nabor srednjih šol bolj raznolik? Bi bila izbira drugačna?

Rezultati ankete so pokazali, da se kar pri 6 učencih poklicna namera ne sklada z željo. Kot ovire pri odločanju za želeno šolo so učenci izpostavili zlasti oddaljenost šole od doma, težave v zvezi s prevozom ter finančno stanje družine. Učencev, katerih materni jezik ni slovenski, je na naši šoli za velik oddelek. Obiskujejo vse razrede, od 1. do 9. V prispevku so nam predstavili

svoje izobraževalne poti pred prihodom na našo šolo. V svojih maternih jezikih so razkrili delček svoje kulture.

19. oktobra 2007 smo se na zaključni prireditvi seznanili z izsledki omenjenih raziskav, prisluhnili govorici in pesmi

Nastop albanskih učencev na zaključni prireditvi

učencev, ki prihajajo iz drugih držav, ter predstaviti življenja in izobraževanja angolskih otrok. Le to je, sodeč po multimedijски predstavitvi, še kako drugačno od našega. Na šoli smo pripravili tudi razstavo. Mlajši učenci so v različnih tehnikah risali na temo moj prosti čas, starejši

pa so grafično prikazali rezultate raziskav. Učenci tujci so za razstavo prinesli nekaj učbenikov in zvezkov, ki so jih uporabljali v bivših šolah, pa tudi druge predmete, ki so značilni za njihove domovine. Prireditve, ki je potekala v dveh izvedbah, so si ogledali vsi učenci naše šole, vsi starši učencev tujcev, nekaj staršev slovenskih učencev, predstavniki lokalne skupnosti z županom Antonom Šenkincem ter vsi strokovni delavci šole. Za vse, ki so na njej sodelovali ali si jo ogledali, je pomenila posebno doživetje.

Za učence tujce je predstavljal nastop enega izmed korakov k enakopravnim izobraževalnim in življenjskim možnostim. Za vse nas pa je bila prireditve vir novih spoznanj ter posebna priložnost vseživljenjskega učenja.

*Alenka Frank in Tanja Vičič,
svetovalni delavki*

Parkeljni v Planici

Učenci 8. razredov OŠ Dragotina Ketteja smo teden med 3. in 7. decembrom 2007 preživali v ČŠOD Planica. V izvajanju programa smo zelo uživali, saj nam je nudil obilo zabave. Razočarani pa smo bili, ker ni bilo snega in se tako nismo mogli učiti teka na smučeh.

Za lažjo izvedbo programa smo se razdelili v dve skupini, prvo je predstavljal A, drugo pa B razred. Učili smo se uporabljati kompas, napotkov za preživetje v naravi, orientacije, zgodovine smučarskih skokov, o Triglavskem narodnem parku, raziskovati vode, lokostrelstva in o narodnih nošah v okolici Rateč. Povzpeli smo se na tromejo, kjer smo lahko bili v Avstriji, Italiji in Sloveniji hkrati. S sabo smo prinesli baterijske svetilke, zato smo odšli tudi na nočni pohod. Svoje znanje, ki smo ga pridobili pri tamkajšnjem pouku, smo preizkusili pri orientacijskem teku. Pri preživetju v naravi smo na prostem sami zakurili ogenj, pri zgodovini smučarskih skokov pa smo se povzpeli na vrh tamkajšnje skakalnice velikanke. A to ni bila vsa hoja;

ko smo se učili o Triglavskem narodnem parku, smo šli v planinsko koč Dom v Tamarju. Obiskali smo tudi naravni rezervat Zelence in uživali v njegovi lepoti. Tudi na zabavo nismo pozabili, dvakrat smo imeli ples. Vsi smo uživali, ko so nas na Miklavžev večer obiskali parkeljni. Vsi skupaj bi se radi zahvalili našim učiteljem, ki so nas popeljali v Planico, pa tudi tamkajšnjim učiteljem, ker so nas toliko naučili in imeli potrpljenje z nami.

Sandra Palcich, 8. a

Blazno, resno, slavno

Tik pred novoletnimi prazniki smo si učenci 6., 7., 8. in 9. razredov v Domu na Vidmu ogledali gledališko predstavo *Blazno resno slavno*, ki jo je uprizorilo Prešernovo gledališče iz Kranja po knjigi Dese Muck.

Marinka Postrak je delo dramatisirala in pripravila za oder, režirala pa ga je Katja Pegan. Scenografu Damjanu Cavazzi je uspelo na odru prikazati različne dogajalne prostore, primerne kostume je priskrbel Ana Matijević. Za glasbeni del je imel zasluge Mirko Vuksanović. Za sproščeno pogovorno izreko je poskrbel Barbara Rogelj. V glavni vlogi je nastopila

avtorica knjige Desa Muck. Predstavljala je nekoliko zmedeno in ambiciozno mamo najstnika Grege, ki se je znašel v igralski ekipi novega slovenskega filma *Krvava njiva* in pri tem doživljal različne zaplete in razplete. Odlično je njegovo vlogo odigral Andrej Zalesjak. Mladega Petra Zobca je uprizoril Igor Štamulak, ki je s svojo izreko (»Kamera teče, akcija!«) najbolj nasmejal gledalce. Ostali nastopajoči: Vesna Slapar, Pavle Rakovec, Tine Oman, Darja Reichman, Vesna Jevnikar ...

*Patricija Dovgan
in Sanja Kezič, 9. a*

Nekaj mnenj učencev 7. a o predstavi

❖ Najbolj všeč so mi bili prizori snemanja filma, ker je šlo vedno kaj narobe. *(Albin Škrab)*

❖ Všeč mi je bilo, ker je bilo smešno. Ni mi bilo všeč, da so včasih malo preveč govorili v narečju. *(Špela Tomšič)*

❖ Predstava je bila zelo zabavna, še posebno takrat, ko so snemali *Krvavo njivo*. *(Martin Stopar)*

❖ Ni mi bila všeč Gregova mama, ko se je med snemanjem neprestano oglašala. *(Alen Firm)*

❖ Najbolj smešno mi je bilo, ko je režiser govoril: »Ton, kamera, akcija!«. Pa tudi tisti del, ko je hotel Grega narediti samomor, a je to vedno nevede prekinila njegova mama. *(Jure Valenčič)*

❖ Predstava je bila zabavna, razen ko so prikazovali tistega človeka na platnu. Najbolj pa mi je bilo všeč, ko je nastopal režiser in zavijal z glasom. *(Luka Žgur)*

Kulturni in tehniški dan v Ljubljani

Učenci 6. a, 7. a in b razreda smo 21. december 2007 preživali v Ljubljani. Tam smo si najprej ogledali Slovenski etnografski muzej. V muzeju smo videli značilne predmete nekaterih držav in stare predmete iz Slovenije. Nato smo odšli do Narodne galerije, kjer smo si ogledali dela slikarja Franca Kavčiča. Izdelovanje papirnatih rož in pisanje s peresi nam je popestrilo obisk galerije. Potem smo se sprehodili mimo NUK-a, Križank, Zmajskega mosta, Robovega vodnjaka, Tromostovja in drugih ljubljanskih

znamenitosti. Ogledali smo si tudi Ljubljanski grad, na katerega smo se povzpeli z novo vzpenjačo. Z obzidja smo uživali v pogledu na Ljubljano. Lačni in premraženi smo se ogreli in okrepčali v restavraciji McDonald's. Ko se je stemnilo, smo se sprehodili še po praznično okrašenih ulicah Ljubljane. Praznična Ljubljana je zares čudovita. Na žalost smo se že kmalu morali odpeljati domov. Vsem je bilo kljub mrzlemu vremenu zelo lepo, veliko pa smo se o Ljubljani tudi naučili.

Kaja Ujčič, 6. a

Dejavnosti EKO šole

Na OŠ Dragotina Ketteja smo izvedli že veliko dejavnosti v okviru projekta **Eko šola kot zdrav način življenja**.

Učenci so obiskali eko kmetijo in se seznanili z zdravo pridelavo hrane. Postregli so jim sok iz sveže stisnjenih jabolk in jabolčni zavitek. 9. in 10. oktobra 2007 smo zbirali star papir. Vsi, učenci in učitelji, smo iz svojih stanovanj in hiš v šolo prinesli star papir. Trudili smo se, da je vsak prinesel vsaj en kupček. Ta papir smo odnesli k tovarnjaku, ki ga je potem odpeljal na primerno mesto za odlaganje starega papirja. Tako smo dan preživeli malo drugače, predvsem pa koristno.

Iz odvečnih plastenk smo izdelali zanimive lutke, iz odpadnih kartonastih škatel pa je nastalo vaško naselje.

Decembra smo postavili novoletno jelko in jo okrasili z okraski, ki smo jih izdelali iz odpadnega materiala.

V četrtek, 18. aprila 2008, smo se z eko krožkom odpravili v Park Škocjanske jame. Tam smo v okviru projekta Posadimo drevo posadili svoje sadno drevo – češnjo, ki je sedaj last naše šole in bomo zanj v bodoče skrbeli ter jo negovali.

Poleg tega smo obiskali tudi čebelnjak in spoznali dom pridnih čebelic.

Bilo je zelo lepo in zanimivo.

Člani eko krožka

Eko oško osveščeni šestošolci

Naša šola je že od leta 2000 v družbi mnogih slovenskih osnovnih šol, pred katerimi plapolja eko zastava. Učenci in zaposleni se vedno znova trudimo, da bi spoštovali in uresničevali kodeks, h kateremu so pristopili eko šole.

Tako smo se šestošolci na pobudo naše razredničarke Tadeje Možina že v začetku tega šolskega leta odločili, da bomo storili nekaj dobrega za naš planet. Namenili smo se zbirati izpraznjene baterije, zamaške plastenk, prazne kartuše, tonerje ... Z zbiranjem teh predmetov želimo preprečiti odlaganje nevarnih odpadkov v naše okolje. V jesenskem času se je trudil cel razred. Vsak učenec je povprašal po teh odpadkih pri starših, babicah, dedkih, sosedih

in znancih. Baterije smo teden za tednom prinašali v šolo in jih predajali naši razredničarki, da jih je skrbno hranila. Po treh mesecih smo našli približno 4000 baterij. Čeprav smo se trudili vsi, ima vendarle največ zaslug naša sošolka Melita Volk. Zbrala je največ baterij. Naša razredničarka je baterije in druge zbrane stvari že odpeljala v Zbirni center komunalnih odpadkov v Globovniku, kjer na primeren način poskrbijo za okolju škodljive odpadke. Z zbiranjem bomo nadaljevali skozi celo šolsko leto. Učenci 6. a razreda smo veseli, da bomo na ta način prispevali delček k ohranitvi čiste narave.

Jaša Belušič, 6. a

Mreža kraških šol

Nekaj učencev in učiteljev OŠ Dragotina Ketteja smo se 19. aprila 2008 srečali z učenci in učitelji drugih šol s kraškega območja pred Postojnsko jamo. Tam smo postavili svojo stojnico. Prebivalce modrega planeta smo želeli opozoriti na problem pomanjkanja čiste vode v prihodnosti. Dandanes dajemo prednost različnim materialnim dobrinam, ki niso najpomembnejše za življenje. Pri tem pozabljamo, da moramo poskrbeti za najosnovnejše naravne vire, ki jih potrebujemo za preživetje: vodo in hrano. Zapeli smo občinsko himno Tječe, tječe ..., vsakemu mimoidočemu pa ponudili požirek fine *bistrške vode* in kosček kruha ter ročno izdelan cvet.

S Piko Nogavico na Golico, nato pa še v Ljubljano

V oddelku podaljšanega bivanja naših 1. razredov se učenci in njihova vzgojiteljica Laura že celo šolsko leto igrajo s Piko Nogavičko. Prav ste prebrali. Ta samosvoja mala pravljica navihanka iz knjige Astrid Lindgren je otrokom dobra učiteljica. Vedno je pravična - kot junakinja v različnih dogodivščinah otroke uči o prijateljstvu, ljubezni, drugačnosti, zaupanju, o velikih in malih stvareh, ki so še kako pomembne za življenje. Z njo otroci bogato preživljajo celo šolsko leto, saj jim nudi ideje za nove in nove Pikine igre, kot jih sami imenujejo in soustvarjajo. Primer:

Nekoč sta Piko obiskala tatova in se hotela polastiti njenih zlatnikov. Hitro jima je pokazala, da je pošten zaslužek slajši od nepoštenega. Pojedino in zlatnik sta si morala prislužiti, in sicer tako, da sta jo naučila plesati škotski ples ob igranju na glavnik. Ker otroci ne znajo igrati na glavnik, so si pa zelo želeli, da bi zaplesali Pikin škotski ples, so izdelali svoje male instrumente - ropotulje in kraguljčke. Nanje so zaigrali in odplesali Pikin škotski ples. S svojimi instrumenti in še z nekaterimi drugimi so se igrali orkester - lotili so se celo Straussove klasične skladbe

Na lepi modri Donavi, vsem znane Avsenikove skladbe Na Golici in še nekaj drugih instrumentalnih skladb, ki so služile kot podlaga malim instrumentom.

Škotski ples otroci še vedno radi plešejo. Pikina Golica – ta pa zažiga tako, da so se jim pridružili še sošolci, ki morajo ponavadi domov, še preden Pika nastopi svoje delo v oddelku podaljšanega bivanja. Na **Festivalu ustvarjalnosti in inovativnosti**, ki je bil konec maja na **Gospodarskem razstavišču v Ljubljani** so s svojimi učiteljicami in nepogrešljivo Lauro zastopali barve naše šole.

Ilustracija: Eva Česnik, 1. b

Kaj jih moti, kaj bi spremenili

Šestošolci so pri pouku slovenščine odgovorili na nekaj anketnih vprašanj.

Kaj ti ni všeč na naši šoli?

- ❖ Menjala bi omare za čevlje.
- ❖ Nekateri učitelji mi niso všeč, garderobne omare so slabe.
- ❖ Mize in pohištvo bi morali menjati.
- ❖ Da učenci na sivem hodniku igrajo nogomet.
- ❖ Naredil bi večjo telovadnico.
- ❖ Potrebovali bi bazen.
- ❖ Da je premalo dežurnih učiteljev.
- ❖ Da so klopi poččkane.
- ❖ Treba bi bilo zamenjati tlak in fasado.
- ❖ Da fantje igrajo nogomet po šoli.
- ❖ Da je vse tako staro, da ure ne delajo.
- ❖ Fantje iz višjih razredov ne bi smeli brcati žoge v vrata.
- ❖ Pusto je ... pogrešam več barvitosti (slike, zavese ...).
- ❖ Ni avtomata.
- ❖ Prestrogi učitelji.
- ❖ Uničeni koši in goli na igrišču.

Kako bi to izboljšal?

- ❖ Kupil bi novo opremo.
- ❖ Župana bi prosila, naj nam pripravi nove omare.
- ❖ Ukazal bi, da popravijo telovadnico.

- ❖ Poklical bi delavce, da popravijo igrišče.
- ❖ Zbrala bi denar in plačala delavce.

Kaj ti ni všeč v naši državi?

- ❖ Brezposelnost.
- ❖ Višanje cen.
- ❖ Onesnaževanje.
- ❖ Prevelike plače politikov.
- ❖ Preveč je trgovin.
- ❖ Oblačila poslancev.
- ❖ Onesnaževanje okolja, spori med državljani.
- ❖ Politične zdrahe in neustrezna poraba državnega denarja.
- ❖ Preveč avtomobilov.
- ❖ Premalo trgovin.
- ❖ Premalo branimo slovensko morje.
- ❖ Tega pa res ne vem.
- ❖ Eni so zelo bogati, veliko ljudi pa je zelo revnih.
- ❖ Smetišča.
- ❖ Propadanje stavb.
- ❖ Umazan zrak.
- ❖ Preveč filmov z nasilno vsebino na TV.

Kako bi to izboljšal?

- ❖ Naredil bi vozila, ki ne onesnažujejo zraka.
- ❖ Ustavila bi prodajo avtomobilov.

- ❖ Tovarne bi zgradila izven naselij, predlagala bi vožnjo s kolesi.
- ❖ Predvajati bi morali filme s prijaznimi vsebinami.
- ❖ Dogovarjanje s soslednjimi državami.
- ❖ Ogroženim živalim bi omogočil preživetje, tako da bi jih preselil v čiste gozdove.
- ❖ Boril bi se za naše morje.
- ❖ Dal bi popraviti vse bolnišnice.
- ❖ Prepovedal bi kajenje.
- ❖ Zvišala bi plače delavcev.
- ❖ Organizirala bi čistilne akcije.
- ❖ Uvedla bi isti jezik v vseh državah.
- ❖ Dala bi uničiti vse orožje.
- ❖ Zaprla bi nasilneže.
- ❖ Izdelal bi avto na fotosintezo.
- ❖ Vsem bi omogočil delo in izobraževanje.

Je potreben komentar?

Cenite slovenščino, mi je nismo smeli uporabljati

Pred šestdesetimi leti je bila na slovenskih tleh vojna, Primorska pa pod italijansko oblastjo, zato je bil v šoli učni jezik italijanščina, učitelji pa Italijani. Tako je bilo tudi v Harijah. O takratnem pouku sem povprašala babico Angelo Vičič.

Otroštvo si preživela v Harijah. Ali je stavba šole v Harijah še taka kot nekoč?

Ker je tega že preko šestdeset let, se ne spomnim vsega. Seveda je šola zdaj veliko lepša, saj so jo obnavljali. Natanko se še spominjam tepke, ki je rasla za šolsko stavbo. Na igrišču ni bilo košev, saj košarke nismo poznali. Ko je deževalo, je bilo blatno, saj tam ni bilo betonske plošče. Spomnim se tudi zidu, ki je bil del gradu.

Koliko vas je bilo v razredu? Več ali manj kot danes?

Joj, veliko več kot danes! Ker ni bilo veliko učiteljev, nas je bilo v razredu tudi 35. Veliko je bilo tistih, ki so ponavljali. V tej šoli sem preživela tri leta.

So bili učitelji strogi? So vas kaznovali?

Učitelji so bili večinoma strogi, vendar so bili tudi učitelji, ki so bili drugačni. Najbolj mi je v spominu ostala učiteljica Sonta, ki je bila po rodu Italijanka, a je bila poročena s Slovencem. Kaznovali so predvsem fante, ki so radi kdaj pa kdaj kakšno ušpičili.

Od kod so prihajali učenci v Harije v šolo? Kako so prihajali?

Seveda smo bili to Harijci, pa otroci s Soz, Tominj in drugih okoliških vasi. Velikokrat so se mi smilili, ker so morali v dežju in snegu hoditi v pet in več kilometrov oddaljeno šolo.

Kateri dogodek ti je najbolj ostal v spominu?

Najbolj se spomnim dveh dogodkov. Spomnim se, da so imeli dečki s Soz nekega dne jabolka s seboj v šoli. Me jih nismo imele, zato smo jih vprašale, če nam kakšnega dajo. Niso nam jih hoteli dati. Neki deček iz Harij je vzel eno jabolko in tekkel do nas ter nam ga dal. Potem smo se lovili po Harijah.

Ali se spomniš dogodka, ki se ti je zdel resnično lep?

V šoli smo se učili abecedo, italijansko seveda. Ta pa nima črk š, č in ž. Bili smo radovedni otroci in učiteljico smo vprašali, če Italijani ne poznajo teh črk. Potem smo jo vprašali, kako se napiše črka š. Na tablo je napisala črko s

in ji dodala strešico. Nato jo je hitro zbrisala, saj se je bala, da jo kdo vidi. Zato cenite slovenščino, mi je nismo smeli uporabljati.

Hvala za pogovor.

Hvala tebi.

Helena Grbec, 8. b

Tea party (Čajanka)

Četrtek, 5. junija 2008, ob petih popoldne, šolski modri hodnik: čaj, sladki piškoti, dobra družba in prijetna glasba - okus Anglije v Sloveniji, čajanka ali Tea Party. Zares je dišalo po pravem čaju in slišati je bilo angleško besedo, ko so učenci 1., 2. in 3. razredov, ki so obiskovali ure angleščine, pod vodstvom mentorice

pripravili čajanko, pogostili svoje starše in delavce šole ter jim pripravili program, v katerem so pokazali svoje znanje angleščine. Starši so se z zadovoljstvom odzvali vabilu, se prepustili čajni nasladi in se sprostili ob zvokih pesmi v angleščini.

Mentorica: Anja Frank

Sedmošolci v CŠOD Bohinj

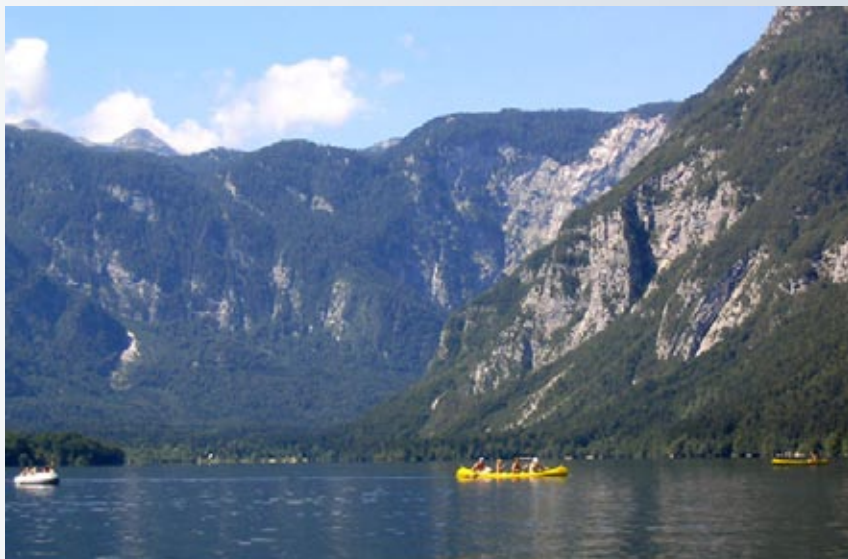
Od devetega do trinajstega junija smo bili učenci obeh sedmih razredov s svojima razredničarkama v CŠOD Bohinj ob Bohinjskem jezeru. Dneve smo preživljali v naravi in v športnem duhu: iskali in opazovali smo živali gozdnih tal, merili hitrost vodnega toka v bližnjem potoku, streljali z lokom, po trije smo se učili upravljati kanu na Bohinjskem jezeru, plezali smo na naravni steni, odkolesarili do planšarskega muzeja v Stari Fužini, imeli smo orientacijski tek ter več pohodov, tudi večernega. Ogledali smo si znamenitosti v Ribčevem Lazu: Podskalco, spomenik Zlatorogu, spomenik štirim srčnim možem in znameniti most.

Zanimive so bile večerne animacije: učili smo se žongliranja, vrtenja kitajskega krožnika, upravljanja diabla

in hoje po traku ter vožnje monocikla. Zadnji večer smo pripravili zaključno prireditev s kvizom, igrami, petjem in šalami.

Bilo je poučno, zabavno in predvsem prekratko.

Andrej Maljavac, 7. b

Zaključna prireditev učencev 1. in 2. triletja

Učenci prvih, drugih, tretjih, četrtih in petih razredov in njihove učiteljice so v torek, 10. junija 2008, v Dom na Vidmu povabili svoje starše, brate, sestre, stare starše ... in jim pripravili prijetno urico igrice, petja in plesa. Dvorana je bila nabito polna, občinstvo pa navdušeno.

Otrok - policist za en dan

Verjetno ste že slišali za projekt Otrok - policist za en dan. Policijska postaja Ilirska Bistrica se je projekta lotila tako, da je dvema predstavnikoma iz vsake šole predstavila svoje delovanje in nove prostore.

V četrtek, 19. junija 2008, je bila na vrsti naša šola. Na ogled sva šli Sandra Palcich in Nina Kaluža, spremljala pa naju je učiteljica Marica Širca.

Najprej smo si ogledale novo stavbo policijske postaje, nato pa prostore šengenske policije. In na koncu še najzanimivejše: akcija policijske patrulje.

S policijskim avtomobilom smo se odpeljali v Koseze, na primerno lokacijo za meritev hitrosti. Razložili so nam delovanje radarja in merilnika vsebnosti alkohola v krvi. Tudi same smo pihale v napravo, seveda je bil rezultat 0,00

promila alkohola. Vse smo tudi poskusile meriti hitrost z radarjem. Nekdo je vozil prehitro in patrulja ga je ustavila. Bilo je zelo zanimivo, učenki sva dobili kapi in majici s potiskom OTROK POLICIST.

Sandra Palcich, 8. a

Letos nas zapuščajo

Iz 9. a razreda:

Martin Amon, Bleta Berisha, Patricija Dovgan, Luka Fatur, Erik Hrvatin, Aljaž Iskra, Sanja Kezić, Jernej Kranjec, Aleksandra Kršul, Špela Logar, Alina Morano, Ana Mršnik, Teo Samsa, Kosovare Sopa, Andrej Spetič, Teo Šalamon, Miha Štemberger, Martin Tomažič, Alen Zaplata

Iz 9. a razreda:

Alen Brižan, Martin Brlek, Mojca Brlek, Erika Hrvatin, Robert Jedvaj, Špela Jursinovič, Nina Kalc, Tereza Kresevič, Kaja Logar, Urban Matko, Sara Možina, Erik Perkan, Denis Race, Eva Reberc, Helena Stančič, Elena Šabec, Tjaša Tomažič, Ervin Vičič

Nekaj fotografskih utrinkov z letošnje valete

Literarni poganjki

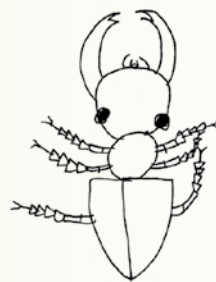
Ilustracija: Ervin Vičič, 9. b

Hrošček Rogi

HROŠČEK ROGI JE ŠEL NA POTEPI. ZAGLEDAL JE VELIKANA. NI VEDEL, KDO BI TO BIL. SPLEZAL JE PO VEJICI VIŠJE, DA BI GA VELIKAN LAHKO OPAZIL. TO MU JE USPELO, SAJ JE VELIKANA NJEGOV ROGATI VIDEZ TAKO PRESTRAŠIL, DA SE JE OD STRAHU KAR POLULAL. KER PA JE BIL VELIKAN ZELO RADOVEDEN, NI POBEGNIL. S SVOJIM GLASNIM LAJANJEM JE ROGIJA OPOZORIL, DA JE ON VEČJI. KER LAJANJA ROGI NI MOGEL VEČ PRENAŠATI, SE JE ODLOČIL, DA ODLETI DALEČ STRAN.

KUŽEK - VELIKAN JE MISLIL, DA SE GA JE ROGI USTRAŠIL. VAŽNO JE ODKORAKAL DOMOV PRIPOVEDOVAT OSTALIM KUŽKOM O SVOJEM PODVIGU.

*NAPISALI OTROCI V JUTRANJEM VARSTVU
11. APRILA Z VZGOJITELJICO LAURO NOVAK*

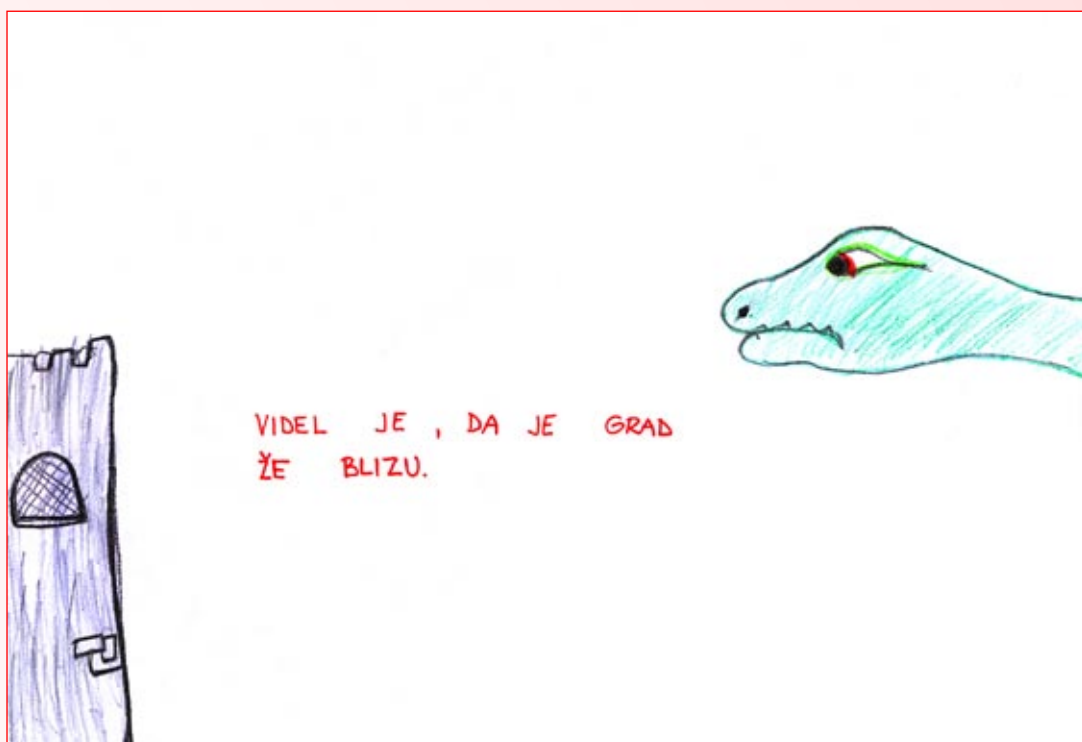
Ilustraciji: Tomaž Maljavac in Miha Dovgan , 1. a

ZMAJ NAJDE DIAMANT

ZMAJ JE SKORAJ VSAK DAN
Z OGNJEM PREGANJAL
VITEZE.

NEKEGA DNE SE JE ODLOČIL,
DA BO NAPADEL GRAD.
ODPRASIL SE JE NA POT.

MED RUŠEVINAMI JE NAŠEL
DIAMANT, KI SI GA JE ŽELEL.
POSTAVIL GA JE NA VRHNJI
KAMEN SVOJE VOTLINE.

DIAMANT JE IMEL ČAROBNO MOČ
IN VITEZOM POVRNIL GRAD ČEZ NOČ.
NIKOLI VEČ NISO DRAŽILI ZMAJA.

Pedenjped, vladar snega

PEDENJPED ŽIVI V SNEŽENEM GRADU. JE VLADAR SNEGA. IMA SNEŽENI STOL. RAD POSTAVLJA SNEŽENE MOŽE IN SE KEPA.

V GRADU JE VSE IZ SNEGA. IMA DRSALIŠČE IN PROGO ZA SANKANJE. TUDI POHIŠTVO JE IZ SNEGA.

KO PA SE POKAŽE NOČ, GRE PEDNJPED V POSTELJO. KO ZASPI, SANJA SNEŽENE SANJE.

MATJAŽ JANEŽIČ, 2. A

Zajec in prašič

"DOBER DAN, PRAŠIČ," JE REKEL ZAJEC.

"DOBER DAN. KAKO SI ZAJEC? KAJ DELAŠ?"

"TRENUTNO JEM KORENJE," JE POVEDAL ZAJEC.

"HA, TVOJA HRANA NI DOBRA," JE REKEL PRAŠIČ.

"MOJA HRANA JE BOLJŠA KOT TVOJA," JE TRDIL ZAJEC.

"NI RES. MOJA MEŠANICA JE BOLJŠA," JE POVZDIGNIL GLAS PRAŠIČ.

"AMPAK HITREJŠI SEM KOT TI," NI ODNEHAL ZAJEC.

"NI RES," JE JEZNO ODVRNIL PRAŠIČ.

"PA TEKMUJVA," JE PREDLAGAL ZAJEC.

IN STA TEKMOVALA.

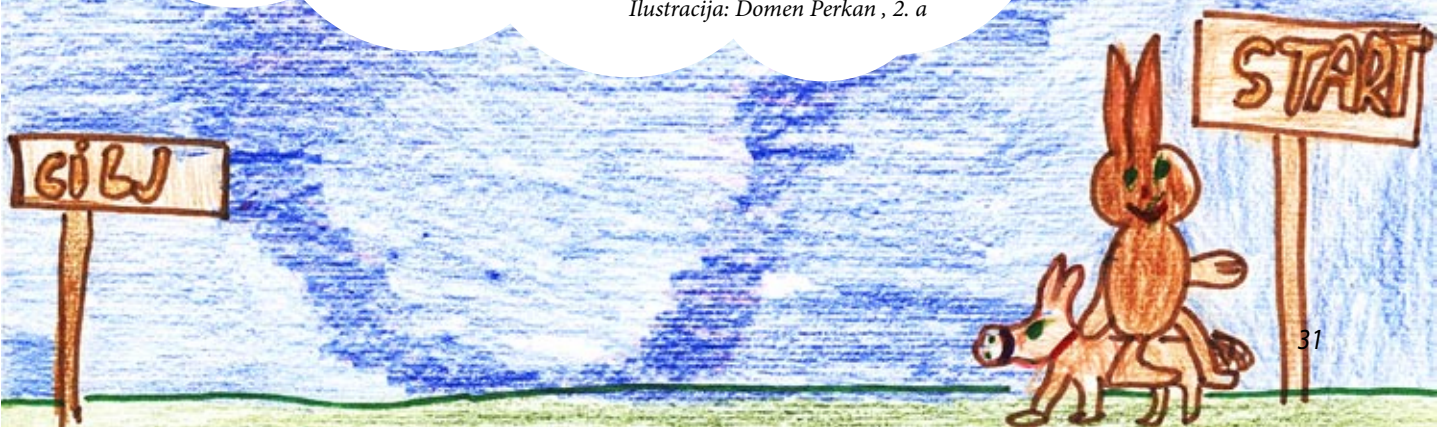
"TO, ZMAGAL SEM," JE REKEL ZAJEC.

"NI VAŽNO, KDO JE ZMAGAL. BOLJŠE JE, DA SVA PRIJATELJA," JE REKEL PRAŠIČ.

"PRAV," SE JE STRINJAL ZAJEC.

MATJAŽ JANEŽIČ IN LEON ŽUŽEK, 2. A

Ilustracija: Domen Perkan, 2. a

Mali velikan

NEKOČ JE ŽIVEL MALI VELIKAN, KI SE JE VEDNO POTIKAL, KJER NI BILO STARŠEV. STARŠI SO MU NAROČILI, NAJ UBIJE ZAJCA, A ZAJEC MU JE BIL PRIJATELJ, ZATO GA NI UBIL. KO SO STARŠI TO ZVEDELI, SO GA VPRAŠALI, ČE BODO MORALI UMRETI ZARADI ENEGA PRIJATELJA .

KONČNO SO SE DOGOVORILI, DA BODO JEDLI KAJ DRUGEGA, NA PRIMER TRAVO. AMPAK TRAVA MENDA NI DOBRA! KO PA SO JO POSKUSILI, JIM JE BILA VŠEČ. IN OD TAKRAT NAPREJ SO JEDLI TRAVO DO KONCA DNI.

BESEDILO IN ILUSTRACIJA: LEON ŽUŽEK, 2. A

Uganke iz 3. b

V tej veliki hiši ti nudijo pomoč, če si bolan ali poškodovan.
Tukaj je zaposlenih veliko ljudi.
Ko prideš, te sprejme medicinska sestra, nato pa te pregleda zdravnik.
Lahko prideš sam ali pa te pripelje reševalno vozilo.
V tej hiši je veliko bolniških sob.

Gašper Dodič

Je velika stavba.
V njej je ogromno knjig.
Tam si knjige izposojamo,
tam jih beremo in gledamo.
Če knjige ne vrneš pravočasno,
moraš plačati zamudnino.

Deja Dekleva

V njem so razstavljeni orodja, predmeti, ki so stari nekaj tisoč in
več let. Razstavljeni so v vitrinah.
Na vsakem takem predmetu piše, kaj je in iz katere dobe je.
Predmeti so lahko iz lesa, kamna ali železa. Lahko so to tudi
okostja živali ali ljudi.
Obiskovalci si te stvari lahko ogledajo.

Eva Stefančič

Ta stavba je velika.
V njej je veliko otrok različnih starosti.
Ima veliko prostorov.
Ima tudi telovadnico, kuhinjo in knjižnico.
Poleti se vrata stavbe zaprejo.

Urša Kosič

V to stavbo hodimo po denar, ki ne izvira sam od sebe, ampak ga
je treba zaslužiti. Tam so svetovalci, ki nam svetujejo, kako lahko
najbolje varčujemo. Blagajniki nam denar izročajo.

Tjaša Klanac

Na Mašunu

Na Mašunu medved straši,
na Mašunu vse diši.
Na Mašunu vse cveti.
Na Mašunu je vidik na Snežnik.

Deja Dekleva

Ilustracija: Neža Ivančič

Uganke

V mestu je visoka stavba
in ima velike prostore.

Učenci se tam učijo petja,
plešejo ali igrajo na kakšnem
instrumentu. Ko ti gre zelo
dobro, se dviguje nastopni pred
stavo in učitelji.

Jadej Petic, 3.B.

HURA, GREMO PLAVAT!

Letos smo se 3. razredi odpeljali v Logatec na štiridnevni tečaj plavanja.

Hotel smo že poznali, saj smo v njem bivali že v 1. razredu. Toda tokrat smo plavali veliko več. Plavalni učitelji - vaditelji so nas naučili različnih tehnik plavanja.

čas nam je mineval hitro in za hudo domotožje ga je kar zmanjkalo.

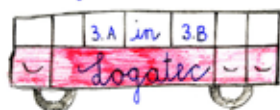
Največ smo čofotali v bazenu in se veselo družili s sošolci.

Zvečer pa prijetno utrujeni in siti zaspali ob svojih igračkah.

Lepo smo se imeli in se s prijetnimi vtisi vrnili domov.

Ajša Tomšič Bazina, 3.A

Pesmi

Vse te pesmi
je malo za šalo malo zares
moje pero napisalo.

Z veseljem ti jih podarim,
lahko jih bereš ali ne;
z njimi lahko storiš vse,
kar srce ti poželi,
lahko jih vržeš celo v smeti.

Le eno bom obdržal zase,
ker spominja me na tiste čase,
ko bilo je vse drugače.

Matic Petrovič, 6. a

Rime iz 6. a

So oči iz krede,
pecljate in blede;
je obraz kot spaka,
ki na ogledalo čaka.

Melita Volk

Naša soseda
prava je zmeda,
zmeraj zamenja me
za deda.

Nina Škrab

Svojo šolo rad imam,
a učiti se ne znam,
ker sem vedno utrujen in zaspan.

Florjan Gashi

Ilustracija: Lulzim Berisha, 4. a

Ko noč se spusti,
zakrije vse sledi.
Ko pa pride teta,
dan težak se mi obeta.

Aljaž Frank

Lepe barve ptica
zleti na drevo,
se usede v gnezdo
in zaspi lepo.

*Pranvera Berisha
in Anže Počkaj*

Potrebujem šampon in milo
Za super kontrastno lepilo.

Jaka Valenčič

Umazane roke imam
- očisti jih milo.
Zdaj z njimi lahko
primem žlico za kosilo.

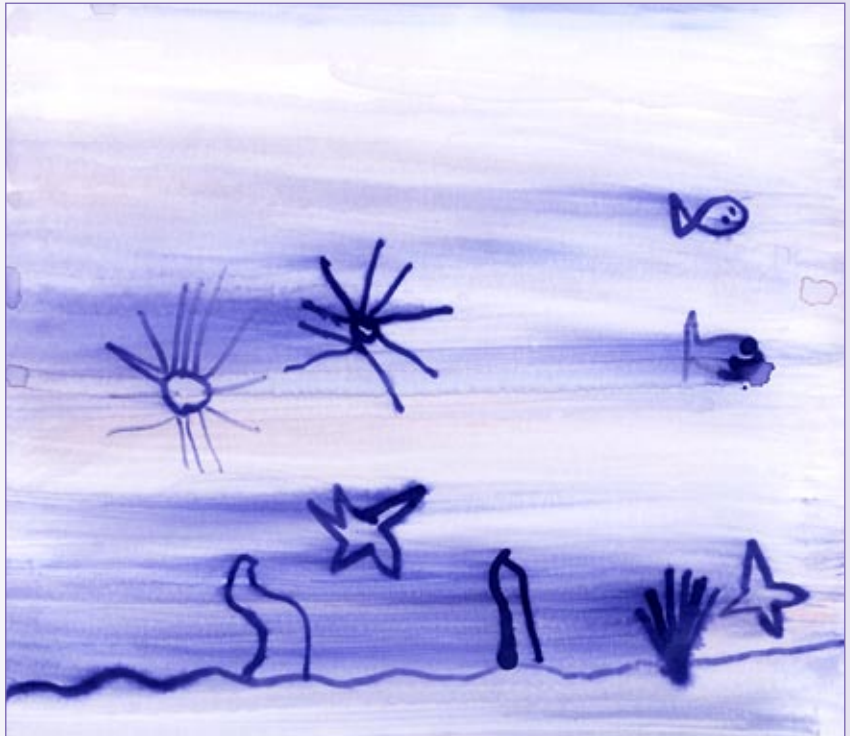
*Eva Možina
in Aleks Malečkar*

Ura je osem,
nisem še kosil.
Ura je devet,
že imam trebuh napet.
Ura je deset,
lačen sem spet.

Matic Petrovič

Bonboni so sladki,
užitki pa kratki.

Jan Možina

Ilustracija: Jaka Blokar, 1. a

Burja

Zunaj piha močna burja,
da bi nehala,
dal bi jurja.
V Vipavi meče strešnike na tla,
pri nas rože iz zemlje ruva.

Anže Počkaj, 6. a

Burja močno piha,
pa tudi kiha,
da ustraši se je deček Miha
in tudi on kdaj pa kdaj zakiha.

Aleks Malečkar, 6. a

Ko sonce sije,
se voda skrije.
Ko pride črn oblak,
spet začne deževat.
Potem pa burja prisopiha
in oblak odpiha.

Pranvera Berisha, 6. a

Burja močno piha,
še bolj kot vlak sopiha.
Burja nam nagaja,
zato nam sonce bolj ugaja.
Ko se burja okrepi,
zbežimo k topli peči vsi.

Aljaž Frank, 6. a

Burja piha,
mrzlo je,
drevesa zebe v vejice.

Burja ne usmili se,
vejice zlomila je.

Joj, ti burja,
nehaj že,
prosim, ne odpihni me

Urša Gombač, 6. a

Ilustracija: Marko Gustinčič, 5. b

Naj me pesem predstavi

Če bi moja soba
govoriti znala,
mnogo bi skrivnosti
o meni vam izdala.

Vsepovsod ležijo
kocke, avtomobilčki, stripi;
name se jezijo,
ker ne da se vstopiti.

Jaz sem pravi čokoman,
vsi nasveti so zaman.
Pica, čips in jota
zame prava so dobrota.

In na koncu še povem,
ker lagati vam ne smem:
znam biti pravi potepin,
jaz sem Jaka, ne Martin.

Jaka Valenčič, 6. a

Jaz sem Tjaša,
nisem vaša.
Moja mama je Orjana,
Valter pa je očka moj.

Bratca, sestro jaz imam,
z njima rada se igram.
Ko iz šole se pripeljem,
rada k noni odskakljam.

Z muco rada se igram
in se z njo podam na plan.
Tudi s psom se veselim,
ko se na vrtu za njim podim.

Poletne počitnice rada imam,
saj se s starši na morje podam.
Tudi zimske niso slabe,
saj grem smučat na poljane.

Tjaša Jursinovič, 6. a

Jaz sem Jan
in sem Bistričan.
Rad računalniške igrice igram.

Matematiko rad imam,
koliko je $2 + 2$ že znam.
Žogo brcam prav vsak dan;
če hočete,
vam tudi na harmoniko zaigram,
saj sem Jan,
ki vse znam.

Jan Možina, 6. a

Eva se imenujem.
Velikokrat se v ogledalu ogledujem,
A v šoli naloge nerada rešujem.

Mesto svoje že poznam,
Osebnih zadev vam ne izdam.
Živali rada imam
In konja v Trnju jezdim.
Ne vem, kaj bi vam še povedala,
A rada bi si vaše zgodbe ogledala.

Eva Možina, 6. a

Jaz sem jaz,
ti si ti,
Kaj te briga,
kdo smo mi.
Če že hočeš,
ti povem,
da Aljaž mi je ime.
Živim v Čeljah,
super se imam.
Imam brata Davida,
kmalu skupaj v šolo bova šla,
jaz v sedmi, on v prvi.
Imam prijatelja Florjana,
ki v Bistrici je doma.
Povedal sem ti,
kdo sem jaz,
sedaj si na vrsti ti.
Če mi ne poveš,
boš dobil eno okrog ušes.

Aljaž Frank, 6. a

Pomlad

Pomlad prebuja se,
zunaj sončno je.
Cvetlice se odpirajo,
čebele med pobirajo.

Ko jutro se naredi,
ptiček na veji me zbudi.
Komaj čakam sončen dan,
da na vrtu se zdivjam.

Tjaša Jursinovič, 6. a

Zdaj pomlad je prišla,
polja polna rož so vsa,
da metuljček se na njih igra.

Zdaj pomlad je prišla,
zelena je že trava vsa,
Čebela z rožo se igra,
zelena je narava vsa.

Kaja Ujčič, 6. a

Ilustracija: Blaž Frank, 1. b

Vlak

Najlepše je potovati z vlakom,
čeprav ne leti in ne pelje k oblakom.

Najlepše je potovati z vlakom.
Skozi okno opazuješ ljudi,
kako hitijo;
vsak v svojo smer beži.
Tako nestrpni in jezni se zdijo.

Ne vem zakaj.
Jaz že nisem jezna:
jaz z vlakom se peljem
in mi je lepo.

Urša Gombač, 6. a

Včasih sopihal,
hrupen je bil,
počasi je puhal,
na premog je bil.

Okrog nas je vozil,
do Ljubljane je šel,
v Trst prisopihal,
skoz' predore šel.

Danes ga vidimo,
v muzeju stoji,
nič ne sopiha,
se ga nihče ne boji.

Anže Počkaj, 6. a

Ilustracija: Andraž Furlan, 4. a

Vlak je velik, ni droban,
popelje te v beli dan.

Ko po tiri on drvi,
v njem se marsikaj zgodi.

Veliko smolo pa imaš ti,
ker te zdaj v vlaku ni.

Jošt Reberc, 6. a

Proti cilju vse dneve in noči
skozi mrak proti soncu
drvi čisto pravi vlak.
Nihče ga ne ustavi,
dan za dnem po istih tirih
drvi ta pobegli vlak.
Proti soncu skozi mrak
divja pobegli vlak.

Matic Petrovič, 6. a

Tu tu tu,
vlak hiti,
da za njim se kar kadi.

Mi na vlaku veseli vsi
pojemo si
in peljemo se v vse vasi.

Tu tu tu,
vlak hiti,
da za njim se kar kadi!

Kaja Ujčič, 6. a

Ilustracija: Andraž Furlan, 4. a

Z vlakom v Ljubljano

Med poletnimi počitnicami sva se z babico Hermino odločili, da se bova z vlakom odpeljali k sorodnikom v Ljubljano. Povabili sva tudi Albina, mojega bratranca.

Na železniški postaji v Ilirski Bistrici smo si kupili vozovnice. Z Albinom sva bila zelo vznemirjena, saj se še nisva peljala z vlakom.

Ko je bil vlak, ki je peljal v Ljubljano, pripravljen, smo vstopili vanj. Posedli smo se na sedeže in vlak se je začel premikati.

Med vožnjo je bilo prijetno, saj smo lahko opazovali okolico, ki je švigala mimo nas. Poskušali smo si zapomniti vse postaje. Z Albinom nama je bilo všeč, saj smo se peljali z modernim vlakom, ki je bil zelo udoben.

Potniki so vstopali in izstopali. Sprevodnik je hodil po vlaku sem in tja ter pregledoval vozne karte. Najzanimivejše pa je bilo takrat, ko smo se vozili skozi predore.

V Ljubljani nas je na železniški postaji pričakala teta Darja.

Ta moja prva vožnja z vlakom se mi je za vse življenje vtisnila v spomin.

Nina Škrab, 6. a

Moja psička Stella

Moja psička Stella rada me ima,
ko ji dam piškotek ali dva.

Ko sem v šoli,
ona mene išče,
polno je je dvorišče.
Ko domov prihajam,
k meni jo ucvre,
k mojim nogam stisne se.

Ko zunaj veter veje,
se pri peči greje.
Zelo rada jo imam,
v naročju jo crkljam.

Nina Škrab, 6. a

Ilustracija: Špela Pugelj, 5. b

O ljubezni, večno neizpeti temi

petošolci ...

Učenci 5. a razreda smo napisali pesmi o ljubezni. Nekatere so bile bolj smešne, nekatere malo manj, druge pa so bile žalostne.

Fantje so taki,
vsi so enaki.
Pridni, poredni,
včasih posebni.

Punce prelepe
oni vrtijo,
da se jim veselo smeji.

Kristina Urh in Tadeja Ivančič, 5. a

Na poti v šolo sta se srečala,
drug v drugega zaljubljena
sta v šolo skupaj šla.

Sara Memon in Martina Janežič, 5. a

Ko se zasmiješ,
srce mi poskoči,
ko mi pomahaš,
mi cmok v grlo skoči.

Glavo zmešala si mi,
o, kako lepa si ti!
Vse šolske ure pri tebi sedim
in vate strmim.
Le kaj zgodilo bi se,
če hrbet obrnila bi mi?
Lahko bi znorel
ali pa te objel.

Karin Ujčič in Larisa Jagodnik, 5. a

Zaljubljenost s tira te spravi,
a še se ne ustavi.
Ljubezen je vedno fanj.
Konča se s solzami
ali zaživi med nami.

Lara Dujc in Tina Šircelj, 5. a

Ko zjutraj se zbudim,
najprej pomislim nanjo,
ljubezem svojo.

Vse šolske ure strmim vanjo,
ljubezen svojo.
Ko pridem domov,
o njej mi ptički pojo.

Andrej Benc in Mihael Matko, 5. a

... in sedmošolci

Zadnje čase počutim se bolan,
zdravilo iščem dan na dan.
A zdravnik pravi,
da se moja bolezen brez zdravil zdravi.

Najraje bi v postelji lenaril,
ves dan le sanjaril.
Do hrane mi ni,
kar od zraka živel bi.

Včasih srce mi močnejše bije,
včasih pot me oblije.
Ko na hodniku srečam njo,
znaki bolezní najhujši so.

Ko se mi nasmehne,
zame sonce posije,
bolezní ni več
in sreča me ovije.

Luka Žgur, 7. a

Ilustracija: Mile Prpić, 5. b

Sama v sobi pri oknu sedim,
mislim nate, ko v daljavo strmim.
Oblaki so črni in žalostni,
moje srce po tvoji bližini hrepeni.

Dežne kaplje po šipi polzijo,
moje misli pa k tebi hitijo.
Le kje si, sprašujem se zdaj.
Odgovora ni, a ne vem zakaj.

Valentina Peternelj, 7. a

Vsak človek ima ljubezen,
četudi misli,
da je bolezen,
ta njegova ljubezen.

Ljubezen imajo
nekateri radi,
še posebej mladi,
in se zato imajo med seboj zelo radi.

Jure Valenčič, 7. a

Ljubezen je lepa stvar,
če imaš zeleni par.
Partner te zapusti le,
če mu ne izpolniš niti ene želje.

Ljubezen življenja si pridobiš s tem,
da jo zaprosiš,
prijaznost ji nosiš
in ji ne težiš.

Alen Firm, 7. a

Tvoje oči so kot modro nebo,
tvoja usta škrlatno rdeča so.
In tvoje srce tako rožnato je,
da ljubezen do tebe zaslepila me je.

Katarina Penko, 7. a

Ilustracija: Aldin Mrkonjić, 5. b

Ljubezen je bolezen,
lahko pa tudi
samostalnik brezvezen,
ki v glavi ti brenči
dneve in noči.

Če pa ti v glavi ne tiči,
ti tudi nič ne brenči.
Mirno lahko spiš
vse dneve in noči.

Denise Dekleva, 7. a

Ljubezen je včasih kot bolezen.
Ne boli nas ne noga ne glava,
boli srce,
a zdravnika ni,
ki pomagal bi.

Včasih človek se zaljubi,
a ne ve,
da mu ljubezen lahko stre srce.
Vendar brez ljubezni ne gre,
človek zaljubi se,
ker tako hoče njegovo srce.

Martin Stopar, 7. a

Prišla je pomlad,
zaljubil bi se rad.
Povsod iščem jo,
ljubljeno deklico.

Na igrišču zagledam jo,
a mi povedo,
da iz ljubezni nič ne bo,
ker v njenem srcu je drugi Nekdo.

Boštjan Škrli, 7. a

Ko mati toplo me pogleda,
objame me, tolaži,
vse najboljše nudi mi,
v vsem dobrem, hudem
zame poskrbi.

To zame je ljubezen.
In, mati,
zanjo sem ti hvaležen.

Žiga Turk, 7. a

Ljubezen je lepa,
ljubezen žari,
če ob meni si ti.

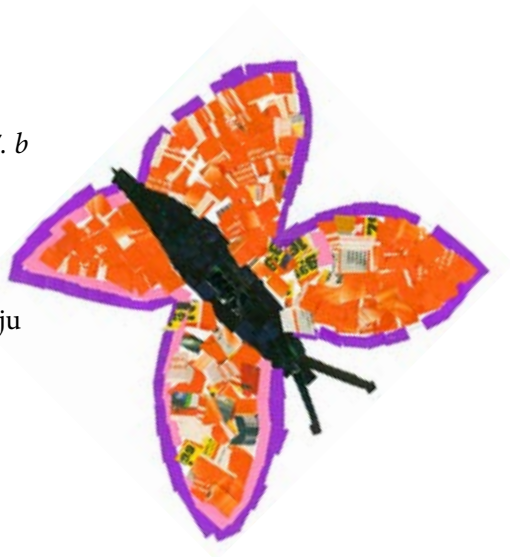
Vso noč mislim nate,
niti v šoli mi ne gre,
v mojih mislih si le ti,
srce zate živi.

Ilir Berisha, 7. b

Ljubezen je čustvo,
ki se z nami rodi,
nas spremlja v življenju
skozi vse poti.

Ljubezen je lepa,
če s kom jo deliš,
je huda bolečina,
če jo izgubiš.

Kaja Boštjančič, 7. b

Ilustracija: Miha Dimic, 5. b

Dons je en čuden dan,
ful sem utrujen in zaspan.
A ko mimo mene pride moja ljubezen,
postanem kip železen.

Pogleda me sladko
in reče mi: »I love you, Zlatko.«
Mislim, da se heca,
a spoznam,
da me peca.

Grega Morano, 7. b

Za nekatere je ljubezen
zelo huda bolezen.

Ne morejo jesti
niti plesti.

Ne morejo brati
niti spati.

V glavnem:
ko zaljubljen si,
srce ti ponori.

Kerry Mahne, 7. b

Razlagalne pripovedke

Zakaj Novokračine in ne Kračine?

Blizu vasi Jelšane je stala majhna vasica. Ni imela imena, zato so se prebivalci odločili, da ji poiščejo ime. Zbrali so se najpomembnejši znanstveniki in razmišljali o ustreznem imenu. Razpravljali so celo noč in proti jutru jih je zmotilo žabje kvakanje. Ker je bila vas znana po žabah, so znanstveniki sklenili, da jo poimenujejo Žabje. Zjutraj so svojo odločitev sporočili še drugim vaščanom, vendar se ti z imenom niso strinjali. Med pogovorom so omenili tudi sosednjo vas Kračine. Takoj so sklenili, da bodo temu imenu dodali še Novo in od takrat se ta vasica imenuje Novokračine.

Klara Valenčič, 7. b

Kako so Harije dobile ime?

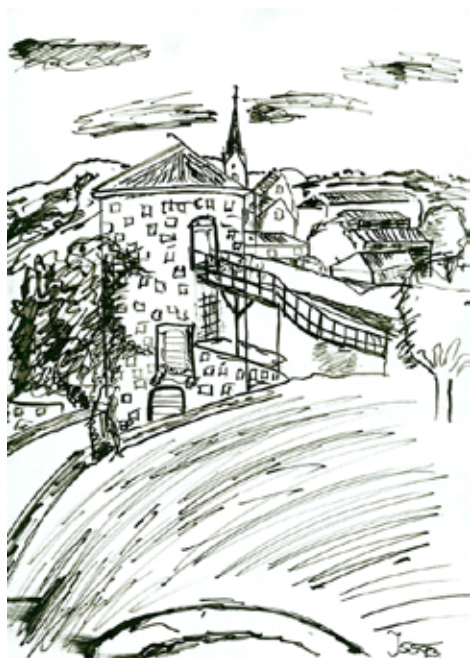
Nekega dne se je skozi današnje Harije pripeljal tujec. Na vozu je imel nekaj prašičev, ki jih je mislil prodati v Reški dolini. Eden izmed prašičev je skočil z voza na njivo in začel riti po njej. To je opazilo nekaj ljudi, ki so se začeli smejeti in vzklikati moškemu, ki je prašiča poskušal uloviti. »Ha ha, rije, rije!«

Urška Jenko, 7. b

Zakaj imajo žirafe dolg vrat?

Nekoč sta živeli žirafa in opica, ki sta bili najboljši prijateljici. Nekega dne je žirafa začela kašljati in kihati, saj se je prehladila. Njeno kašljanje in kihanje je bilo vsak dan hujše. Opici se je njena prijateljica zelo smilila. Ni vedela, kako bi ji pomagala. In potem se je spomnila. V omari je bilo spravljениh več kot sto šalov, saj je imela še eno prijateljico, ki je zelo rada pletla šale in ji jih vztrajno pošiljala. »Imam idejo! Vse svoje šale ti bom zavezala okrog vratu, da se boš segrela in končno ozdravela!« je navdušeno predlagala žirafi. In tako je tudi bilo. Čez nekaj dni je žirafa ozdravela. Opica ji je odvezala šale. Ampak! Kaj se je zgodilo? Žirafi se je vrat zelo podaljšal. In od takrat imajo vse žirafe zelo dolge vratove.

Kaja Boštjančič, 7. b

*Ilustraciji: Barbara Škrli, 5. b,
Jaša Belušič, 6. a*

Zakaj ima lisica dolg nos?

Nekoč lisica ni imela dolgega nosu, ta se ji je podaljšal kasneje. Ko je nekega dne lovila kokoš, ji je ta zbežala v luknjo, ki je bila za lisico premajhna. Lisica se je sicer zapodila za njo, vendar ji je glava v luknji obtičala. Dolgorepka je vlekla glavo in vlekla in po dolgotrajnem naprezanju ji jo je uspelo izvleči. Ampak glava ni bila več takšna kot prej. Podaljšal se ji je nos. Kokoš pa ji je tudi pobegnila, tako da se ji je nos dvakrat podaljšal.

Grega Morano, 7. b

Od kdaj ima slon rilec?

Potepuški slon se je vedno potepal po savani. Nekega dne je zašel v težave. Padel je v jamo, ki je bila polna blata. Klical je na pomoč. Slišale so ga druge živali in prišle k jami. Poskušale so ga izvleči. Ker je imel noge v blatu, ga niso mogle prijeti. Miš se je domislila, da bi ga zgrabile za nos. Prijele so ga zanj, vlekli in vlekli ter ga končno potegnile ven. Posledica vsega je bila, da je imel slon zelo dolg nos. Od takrat imajo sloni rilec.

Andrej Maljavac, 7. b

Zakaj se mačka boji psa?

Mačka je prišla k mojstru psu, da bi si kupila čevlje. »Gospod mojster, sešijte mi par čevljev. Silno jih potrebujem!« Pes je sešil čevlje, zelo lepe škornje. Mačka jih je obula. Ne da bi plačala, je stekla čez polje, pes pa za njo. Od tistega časa še danes vsa pasja družina lovi obutega mačka, pa ga ne more uloviti. Verjetno ga tudi ne bo, ker je mačka bolj prebrisana od psa.

Denis Mikuletič, 7. b

Mavrica

V pisanem loku kot v velikem skoku,
ko dežek sončece sreča, nastane.
V njej barve vse so zbrane.
a kaj, ko po srečanju od nje nič ne ostane.

Eva Šajn, 8. b

Žoga

Helena Grbec, 8. b

Zvezda

Sandra Palcich, 8. a

Kuhar'ca Marjana

Od nekdanj slovenske so kuhar'ce znane,
al' boljše nikjer ni od naše Marjane.
Vse kuh'nje želijo to kraljico 'zmed kuhar'c,
ki nikdar, prav nikdar ne b' 'tela sov uhar'c.
Bo raje priprav'la okusno vam ribo,
saj poštena je bolj kot Kitaj'c Dibo.

Nekoč se prijav'la je na tekmovanje,
kuharsko seveda; izpolnila svoje je sanje.
Seveda je zmagala, b'lo konkurenci je težko.
Skuhala je svojo povsod že znano »ho-peško«.
Nagrado porab'la je v dober namen,
odprla je svoj otroški bazen.

Sandra Palcich, 8. a

Ta mokri dan ali racman se ženi

Ob vodi se zbrala je družčina zala,
se ženit je jela, zabavat pričela.
Je racman napenjal si život rjav,
govoril je močno in bas je bil ubran:

»Nobene neveste se branil ne bom,
al' rajši imam perje pri ljubi gospe,
so meni sploh drage nagačene mame,
so ljube kokoške in čedne maroške,
težko se odločam, ker bira velika mi zmede glavo.
Ta resnica boli in zato, vi,
povejte lepo mi, ker vem ne,
katera nevesta mi mešala bo glavo,
podnevi, ponoči, ob sveči in s kavo.«

Nabrala se jata je pisanih rac,
hotele so žurko, hotele so burko
na vrat in na nos,
da praznik bi velik bil, ličen, ne bos.
Tako si racman izbral je mladenko,
zakaj si izbral je tako, ne vem,
očitna prevara je namreč b'la vidna.
Po plesu izginila oba sta,
pogrešal pa ju ni nihče.

Svit Laris, 8. a

Ilustracija: Sara Batista, 1. b

Božanske sanje

Rad imam sanje, še posebej tiste, ki so lepe in prijetne. Ene takšnih so bile tiste, ki sem jih sanjal prejšnji četrtek.

Sanjal sem, da smo z družino živeli v skromni hišici in denarja smo imeli komaj za hrano. Bili pa smo prijazni in dobrosrčni. Oblečeni smo bili v stare cunje in izgledali smo grozno.

Nekega dne sem sosedu pomagal sekati drva in v zahvalo mi je dal en evro. Bil sem zelo vesel. Nisem vedel, kaj naj si kupim, vendar sem takoj hotel nekaj imeti. Odšel sem torej v trgovino. V njej nisem našel ničesar, kar bi me zanimalo in bi stalo en evro. Že sem hotel iti iz trgovine, ko sem zagledal nek listek pri blagajni. Prodajalko sem vprašal, kaj je ta listek. Odgovorila mi je, da je to za loto, rekordni dobiček pa je 72.000.000 evrov. Tako sem bil vesel, da sem ga takoj izpolnil v upanju, da zadenem glavni dobiček. Žrebanje naj bi bilo v petek. Odhitel sem domov in odšel zgodaj v posteljo, kajti komaj sem čakal na naslednji dan.

Ko sem se zbudil, sem vstal in poiskal svoj listek. Na žalost nismo imeli televizije, zato sem stekel v najbližji hotel, kjer je bila televizija na javnem mestu. Ko sem prišel v hotel, se je žrebanje ravno pričelo. Začel sem se potiti. Prvo številko sem imel, drugo tudi, tretjo tudi, četrto tudi in zadnjo pa ... tudi. Od veselja sem skočil v zrak, vse okoli sebe sem začel objemati. Nato sem se odpravil unovčiti nagrado. Iz hotela sem poklical družino, da bi šli z mano. Ko smo prišli in sem pokazal srečko, so nas vsi fotografi v ustanovi začeli fotografirati.

Z denarjem sem kupil ogromno vilo z veliko sobami. Z družino smo se preselili v vilo in kupili še tri avte, ladjo, letalo in še eno srečko, ki nam je prinesla - ne boste verjeli - še 3.000.000 evrov. Tako smo bili najbogatejši v Evropi.

Na koncu pa, ko mi je bilo najlepše, sem se zbudil. Bil sem žalosten, ker nisem res zadel na lotu, vendar sem se odločil, da bom vsaj enkrat izpolnil in vplačal listek.

Luka Žgur, 7. a

Bo spraševala?

Zelo dobro se spominjam svoje prve slabe ocene. Dobil sem jo v 5. razredu. Strah me je bilo to povedati staršem.

Neke nedelje sva se s prijateljem igrala od jutra do večera. Ko sem pozno zvečer prišel v svojo sobo in si pripravil torbo za naslednji dan, sem se spomnil, da me učiteljica glasbene vzgoje lahko vpraša. Sam pri sebi sem rekel: »Ah, sigurno bo pozabila.« Zato sem vrgel torbo v kot in legel na posteljo.

Naslednjega dne smo zadnjo na urniku imeli glasbeno vzgojo. Dan je potekal lepo, vendar ... Učiteljica je, kot sem si mislil, pozabila na spraševanje. Toda glej ga zlomka ... najbolj pridna učenka v prvi klopi dvigne roko in učiteljici reče: »Obljubili ste, da boste danes spraševali.« V meni je vrelo kot v peklju. Bil sem tako jezen, da bi najraje vstal, šel k njej in jo brcnil v *tazadnjo*.

Učiteljica dvigne pogled ter pogleda po učilnici. Izbere dva moja sošolca. Zopet pogleda po razredu ... pogled se ustavi na meni.

O snovi seveda nisem vedel ničesar. Ves poklapan sem hodil proti domu. Bil sem počasen, ker sem se bal, kaj bo rekla mama. Nenadoma se znajdem pred vhodnimi vrati. Najraje bi se pogreznil v zemljo. V mislih je kar mrgolelo: »Kaj bo rekla mama, kaj bo z mojo žepnino, ali se bom lahko še vedno igral s prijateljem?«

Ne vem zakaj, vendar sem vstopil v hišo. Mama me je vprašala, kako je bilo v šoli. Sprva sem bil tiho. Na vratu sem čutil njen pogled. Bilo me je tako strah, kot da bi skočil iz letala brez padala. »Kar bo, pač bo,« sem si rekel. Mami sem povedal novico o *šopu*, ki sem ga dobil pri glasbeni vzgoji. Pričakoval sem grom in streljo iz njenih ust, vendar sem slišal le smeh.

Še sedaj ne razumem, zakaj se je smejala. Mogoče si je mislila: »Vse je enkrat prvič!«

Grega Morano, 7. b

Kotiček za šale

- ❖ Ali veš, kaj je specialiteta?
 - ❖ Ja, to je ena taka teta, ki, špeca.
 - ❖ Ma ja!
 - ❖ No, pa ti veš, kaj je to radioaktiven?
 - ❖ Seveda vem. To ve vsak butelj.
- To je radio, ki je aktiven.